

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์กร และประสิทธิผลของหอผู้ป่วย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์กรกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 355 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์กร และประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ จำแนกเป็นรายข้อ และรายด้าน แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4 - 13

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์กร กับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ แสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 14

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์กร และประสิทธิผลของหอผู้ป่วย จำแนกเป็นรายข้อและรายด้าน

1. การจัดการความรู้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ จำแนกรายด้าน และโดยรวม (n = 355)

การจัดการความรู้	ระดับ	\bar{X}	S.D.
- ความสามารถในการเข้าถึงความรู้	4.07	.63	สูง
- การประยุกต์ใช้ความรู้	3.90	.54	สูง
- การเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้	3.88	.51	สูง
- การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้	3.85	.48	สูง
รวม	3.92	.46	สูง

จากตารางที่ 4 พบว่า การจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และจัดอยู่ในระดับสูงทั้งหมด โดยด้านความสามารถในการเข้าถึงความรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านการเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้ ($\bar{X} = 3.88$) และการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ($\bar{X} = 3.85$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (S.D. = .48) ที่แตกต่างใกล้เคียงกันมากกว่าด้านความสามารถในการเข้าถึงความรู้ การประยุกต์ใช้ความรู้ และการเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้ (S.D. = .63, S.D. = .54 และ S.D. = .51 ตามลำดับ)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ ด้านความสามารถ ในการเข้าถึงความรู้ จำแนกตามรายข้อ

ความสามารถในการเข้าถึงความรู้	\bar{X}	S.D	ระดับ
- รู้ว่าแหล่งความรู้อยู่ที่ไหน	4.23	.68	สูง
- มีคู่มือการปฏิบัติงานด้านต่างๆในการทำงาน อยู่ภายในหอผู้ป่วย	4.12	.70	สูง
- หน่วยงานมีการจัดหาแหล่งความรู้ที่จำเป็นเพื่อ สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านต่างๆ	3.79	.76	สูง
- ให้แหล่งความรู้ที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.65	.74	สูง
- จัดเก็บ รวบรวม จำแนกประเภทความรู้ในการ ปฏิบัติงานไว้อย่างเป็นระบบ ทำให้ง่ายต่อการ ค้นห และนำไปใช้	3.57	.76	สูง
- เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการของหอผู้ป่วยอยู่ เป็นประจำ	3.55	1.04	สูง
- สืบค้นหาความรู้ด้วยการใช้คอมพิวเตอร์ได้ เป็นอย่างดี	3.50	.92	สูง
- มีทักษะการอ่านตำรา/บทความและ/หรือ งานวิจัยและวารสารทางวิชาการได้เป็นอย่างดี	3.39	.77	ปานกลาง
- มีสมุดรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ติดต่อของ ผู้เชี่ยวชาญ	2.98	1.18	ปานกลาง
รวม	4.07	.63	สูง

จากตารางที่ 5 พบว่า การจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ยด้านความสามารถในการเข้าถึงความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.07$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือรู้ว่าแหล่งความรู้อยู่ที่ไหน ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมาคือ มีคู่มือการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ในการทำงานอยู่ภายในหอผู้ป่วย ($\bar{X} = 4.12$) มีเพียง 3 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีสมุดรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ติดต่อของผู้เชี่ยวชาญ ($\bar{X} = 2.98$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในข้อ รู้ว่าแหล่งความรู้อยู่ที่ไหน ที่ใกล้เคียงกัน (S.D. = .68) เมื่อเทียบกับ 3 ข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมาก ได้แก่ มีสมุดรายชื่อพร้อมเบอร์โทรศัพท์ติดต่อของผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการของหอผู้ป่วยอยู่เป็นประจำและสืบค้นหาความรู้ด้วยการใช้คอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี (S.D. = 1.18, S.D. = 1.04 และ S.D. = .92)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ ด้านการประยุกต์ใช้
ความรู้ จำแนกตามรายชื่อ

การประยุกต์ใช้ความรู้	\bar{X}	S.D	ระดับ
- ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ในการคิดหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมาย	4.00	.63	สูง
- นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในการให้บริการได้เป็นอย่างดี	3.92	.61	สูง
- นำความรู้มาคิดวิเคราะห์หาแนวทางในการแก้ไข ปัญหา	3.89	.63	สูง
- มีโอกาสนำความรู้ใหม่ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้	3.88	.65	สูง
- นำความรู้และประสบการณ์มาวางแผนในการพัฒนาการทำงาน	3.88	.64	สูง
- นำความรู้ใหม่ๆมาปรับปรุงในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ	3.80	.69	สูง
รวม	3.89	.54	สูง

จากตารางที่ 6 พบว่า การจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ยด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.89$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า ในแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ในการคิดหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในการให้บริการได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นำความรู้ใหม่ๆมาปรับปรุงในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.80$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันในแต่ละข้อใกล้เคียงกัน (S.D. = .61 - .69)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ ด้านการเข้าใจ ความรู้อย่างถ่องแท้ จำแนกตามรายชื่อ

การเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้	\bar{X}	S.D	ระดับ
- รู้ว่าตนเองต้องการรู้อะไร	4.07	.68	สูง
- สนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.02	.67	สูง
- รู้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.00	.68	สูง
- นำความรู้ที่ได้รับมาไปใช้ได้ด้วยความมั่นใจ	3.97	.58	สูง
- เมื่อไม่เข้าใจ/สงสัย สามารถค้นคว้าหาคำตอบ จากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี	3.77	.74	สูง
- สามารถวิเคราะห์และสรุปเนื้อหาความรู้ที่ ได้รับ	3.76	.64	สูง
- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดหาวิธีการ ในการปฏิบัติการพยาบาลที่ดีที่สุด	3.56	.68	สูง
รวม	3.88	.51	สูง

จากตารางที่ 7 พบว่า การจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ยด้านการเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.88$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า การจัดการความรู้ด้านการเข้าใจความรู้อย่างถ่องแท้ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือรู้ว่าตนเองต้องการรู้อะไร ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ สนใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดหาวิธีการในการปฏิบัติการพยาบาลที่ดีที่สุด ($\bar{X} = 3.56$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันในแต่ละข้อที่ใกล้เคียงกัน (S.D. = .58 - .74) ข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่าข้ออื่น คือ เมื่อไม่เข้าใจ/สงสัย สามารถค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งความรู้ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (S.D. = .74)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการความรู้ ด้านการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ จำแนกตามรายชื่อ

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้	\bar{X}	S.D	ระดับ
- รับฟังความคิดเห็นและคำแนะนำของ ผู้ร่วมงานที่มีความรู้ความสามารถด้วยความ เต็มใจ	4.46	.56	สูง
- เต็มใจแบ่งปันความรู้ให้แก่เพื่อนร่วมงาน	4.43	.60	สูง
- มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการ ให้บริการพยาบาล	4.07	.55	สูง
- สื่อสารข้อมูลทางการพยาบาลและความ คิดเห็นให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.03	.58	สูง
- มีโอกาสในการแบ่งปันความรู้กับเพื่อน ร่วมงาน	4.02	.64	สูง
- นำความรู้ ทักษะและประสบการณ์มา แบ่งปันแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ	4.01	.55	สูง
- หน่วยงานมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาให้ ความรู้	3.57	1.07	สูง
- มีการจัดกลุ่มพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเพื่อ แบ่งปันความรู้กับเพื่อนร่วมงาน	3.53	.92	สูง
- หน่วยงานมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา มาให้ความรู้ในการดูแลผู้ป่วย	3.52	1.03	สูง
- ในการสัมมนาทางวิชาการเคยได้แสดงผล งานหรือความรู้ความสามารถจากการ ปฏิบัติงาน	2.83	1.18	ปานกลาง
รวม	3.85	.48	สูง

จากตารางที่ 8 พบว่า การจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ย ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.85$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การจัดการความรู้ด้านการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีเพียง 1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ รับฟังความคิดเห็น และคำแนะนำของผู้ร่วมงานที่มีความรู้ความสามารถด้วยความเต็มใจ ($\bar{X} = 4.46$) รองลงมาคือ เต็มใจแบ่งปันความรู้ให้แก่เพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.43$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือในการสัมมนาทางวิชาการเคยได้แสดงผลงาน หรือความรู้ความสามารถจากการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.83$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในข้อมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการให้บริการพยาบาล และนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์มาแบ่งปันแลกเปลี่ยน กับเพื่อนร่วมงานอยู่เสมอ แตกต่างก็น้อยกว่าข้ออื่น (S.D. = .55) ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น แตกต่างกันมากกว่าข้ออื่น ได้แก่ ในการสัมมนาทางวิชาการเคยได้แสดงผลงานหรือความรู้ความสามารถจากการปฏิบัติงาน หน่วยงานมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาให้ความรู้ และหน่วยงานมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาให้ความรู้ในการดูแลผู้ป่วย (S.D. = 1.03 – 1.18)

2. การสนับสนุนจากองค์กร

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการสนับสนุนจากองค์กร จำแนกตามรายข้อ (n = 355)

การสนับสนุนจากองค์กร	\bar{X}	S.D	ระดับ
- การสนับสนุนให้บุคลากรพยาบาลได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.05	.81	สูง
- การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล	3.93	.79	สูง
- ให้อิสระในการปฏิบัติงานภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานวิชาชีพ	3.93	.81	สูง
- เปิดโอกาสให้ได้แสดงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่	3.91	.78	สูง
- เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานอื่นๆ ที่นอกเหนือจากงานประจำ	3.76	.92	สูง
- ยอมรับเป้าหมายในการปฏิบัติงาน	3.72	.75	สูง
- คำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.71	.94	สูง
- ยกย่องชมเชยเมื่อมีผลการปฏิบัติงานดีเด่น	3.66	.88	สูง
- เห็นคุณค่าในการปฏิบัติงานของท่าน	3.55	.85	สูง
- จัดเครื่องมือเครื่องใช้ให้เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน	3.51	.91	สูง
- ให้ความสนใจต่อข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของท่าน	3.45	.83	ปานกลาง
- สนับสนุนเวลาและงบประมาณในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้อย่างเป็นทางการในการปฏิบัติงานของท่าน	3.36	.97	ปานกลาง
- จัดสวัสดิการแก่บุคลากรได้อย่างเหมาะสม	3.09	1.05	ปานกลาง
รวม	3.67	.67	สูง

จากตารางที่ 9 พบว่า การสนับสนุนจากองค์กร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.67$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสนับสนุนจากองค์กร ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีเพียง 3 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การสนับสนุนให้บุคลากรพยาบาลได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือจัดสวัสดิการแก่บุคลากรได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.09$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในข้อยอมรับเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ที่แตกต่างกันน้อย (S.D. = .75) เมื่อเทียบกับข้อ จัดสวัสดิการแก่บุคลากรได้อย่างเหมาะสม สนับสนุนเวลาและงบประมาณในการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ว่าเป็นทางการในการปฏิบัติงานของท่าน ที่แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่า (S.D. = 1.05 และ S.D. = .97)

3. ประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของประสิทธิผลของหอผู้ป่วย จำแนก
รายด้านและโดยรวม (n = 355)

ประสิทธิผลของหอผู้ป่วย	\bar{X}	S.D	ระดับ
- ประสิทธิภาพการบริการ	4.18	.48	สูง
- ผลผลิตของงาน	4.16	.48	สูง
- ความพึงพอใจในงาน	3.91	.59	สูง
รวม	4.08	.44	สูง

จากตารางที่ 10 พบว่าประสิทธิผลของหอผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ย โดยรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.08$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ด้านประสิทธิภาพการบริการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ ด้านผลผลิตของงาน ($\bar{X} = 4.16$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในงาน ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพการบริการและด้านผลผลิตของงาน (S.D. = .48) แตกต่างกันน้อยกว่าด้านความพึงพอใจในงาน (S.D. = .59)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของ ประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย ด้าน ประสิทธิภาพการบริการ จำแนกตามรายชื่อ

ประสิทธิภาพการบริการ	\bar{X}	S.D	ระดับ
- มีการใช้ทรัพยากรประเภทวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ ที่มีราคาแพงได้อย่างคุ้มค่า	4.38	.87	สูง
- มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้อยู่ใน สภาพดีพร้อมให้อยู่เสมอ	4.35	.68	สูง
- ปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ความสามารถอย่าง เต็มที่	4.35	.60	สูง
- ให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็วและ ทันเวลา	4.28	.65	สูง
- สามารถแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานเมื่อเผชิญ ภาวะฉุกเฉินหรือความขัดแย้งได้	4.20	.63	สูง
- สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัญหาที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคตและป้องกันปัญหาให้เกิดผล กระทบต่อผู้ป่วยน้อยที่สุด	4.18	.64	สูง
- มีการประยุกต์วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ให้สามารถ นำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.09	.68	สูง
- ภายหลังปฏิบัติการกรรมการพยาบาลแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ไม่เคยมีวัสดุเหลือทิ้ง	3.58	.79	สูง
รวม	4.18	.48	สูง

จากตารางที่ 11 พบว่าประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย ด้านประสิทธิภาพการบริการ ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการใช้ทรัพยากรประเภทวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่มีราคาแพงได้อย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือมีการตรวจสอบและบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้อยู่ในสภาพดีพร้อมให้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ภายหลังปฏิบัติการกรรมการพยาบาลแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่เคยมีวัสดุเหลือทิ้ง ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในข้อปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ แตกต่างก็น้อย (S.D. = .60) เมื่อเทียบกับข้ออื่น ได้แก่ มีการใช้ทรัพยากรประเภทวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่มีราคาแพงได้อย่างคุ้มค่า และ ภายหลังปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่เคยมีวัสดุเหลือทิ้ง กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น ที่แตกต่างกันมากกว่า (S.D. = .87 และ S.D. = .79)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ด้าน
ผลิตผลของงาน จำแนกตามรายชื่อ

ผลิตผลของงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
- ให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องตาม มาตรฐานวิชาชีพ	4.33	.61	สูง
- สามารถป้องกันและลดภาวะเสี่ยงที่อาจ เกิดขึ้นได้	4.31	.61	สูง
- ให้การพยาบาลได้สอดคล้องกับปัญหาและ ความต้องการของผู้ป่วย	4.29	.59	สูง
- สามารถป้องกันและลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจ เกิดขึ้นกับผู้ป่วย	4.29	.58	สูง
- ให้การพยาบาลตามแผนการพยาบาลได้อย่าง ครบถ้วน	4.11	.63	สูง
- ผลของการปฏิบัติงานสำเร็จตามนโยบายและ เป้าหมายของโรงพยาบาล	4.10	.64	สูง
- สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี	4.05	.72	สูง
- มีบุคลากรทางการพยาบาลเหมาะสมกับงานที่ รับผิดชอบ	4.02	.85	สูง
- ปฏิบัติงานการพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและ ครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณ	3.95	.72	สูง
รวม	4.16	.48	สูง

จากตารางที่ 12 พบว่าประสิทธิผลของหอผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยด้านผลิตผลของงาน โดยรวม
อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.16$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ด้านผลิตผลของงาน ทุกข้อมี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีการใช้ทรัพยากรประเภทวัสดุอุปกรณ์
เครื่องมือที่มีราคาแพงได้อย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือมีการตรวจสอบและ

บำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้อยู่ในสภาพดีพร้อมให้อยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ภายหลังปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่เคยมีวัสดุเหลือทิ้ง ($\bar{X} = 3.58$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่มีความแตกต่างที่ใกล้เคียงกัน (S.D. = .58 - .64) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมากกว่า คือ มีบุคลากรทางการพยาบาลเหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบ (S.D. = .85)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของ ประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย ด้าน ความพึงพอใจในงาน จำแนกตามรายชื่อ

ความพึงพอใจในงาน	\bar{X}	S.D	ระดับ
- การปฏิบัติงานการพยาบาลที่ทำอยู่ไม่เกิน ความสามารถของท่าน	4.30	.66	สูง
- ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจในการ ปฏิบัติงาน จากผู้รับบริการ	4.26	.59	สูง
- ภาคภูมิใจกับผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา	4.24	.67	สูง
- ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	4.18	.60	สูง
- งานที่ทำมีความท้าทายและน่าสนใจ	4.15	.74	สูง
- พึงพอใจในงานที่ได้รับมอบหมาย	3.92	.81	สูง
- มีความสุขในการทำงาน	3.76	.89	สูง
- ไม่ต้องการย้ายหรือลาออกจากงานที่ทำ	3.48	1.20	ปานกลาง
- พึงพอใจความก้าวหน้าในตำแหน่งงานปัจจุบัน	3.41	1.01	ปานกลาง
- ไม่มีความคับข้องใจในการทำงาน	3.37	1.01	ปานกลาง
รวม	3.91	.59	สูง

จากตารางที่ 13 พบว่าประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย มีค่าเฉลี่ยด้านความพึงพอใจในงาน โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าประสิทธิภาพของหอผู้ป่วย ด้านความพึงพอใจในงาน ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีเพียง 3 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การปฏิบัติงานการพยาบาลที่ทำอยู่ไม่เกินความสามารถของท่าน ($\bar{X} = 4.30$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ไม่มีความคับข้องใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.37$)

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็น ส่วนใหญ่มีความแตกต่างใกล้เคียงกัน (S.D. = .59 - .89) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันมากใน 3 ข้อสุดท้าย คือ ไม่ต้องการย้ายหรือลาออกจากงานที่ทำ พึงพอใจความก้าวหน้าในตำแหน่งงานปัจจุบัน และไม่มีความคับข้องใจในการทำงาน (S.D. = 1.20, S.D. = 1.01 และ S.D. = 1.01 ตามลำดับ)

ตอนที่ 2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์การ กับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความรู้ การสนับสนุนจากองค์การ กับประสิทธิผลของหอผู้ป่วย ตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
การจัดการความรู้	.687	.000	สูง
การสนับสนุนจากองค์การ	.559	.000	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า การจัดการความรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .687$) หมายความว่า พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการจัดการความรู้สูง ประสิทธิผลของหอผู้ป่วยจะสูงด้วย และในทางตรงกันข้าม พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการจัดการความรู้ต่ำ ประสิทธิผลของหอผู้ป่วยจะต่ำด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

การสนับสนุนจากองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของหอผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .559$) หมายความว่า พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการสนับสนุนจากองค์การสูง ประสิทธิผลของหอผู้ป่วยจะสูงด้วย และในทางตรงกันข้าม พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการสนับสนุนจากองค์การต่ำ ประสิทธิผลของหอผู้ป่วยจะต่ำด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2